

Kisszeben, 1918. nov. 16.

Méltóságos Uram!
Tisztelt Tanár Úr!

Gyengélkedő egészségi állapotom a tan-
év eljén arra kísztetett, hogy Buda-
pestről való elhelyeztetésemet kérjem. -

Mint hogy ez épp akkor történt, mi-
kor nem tetőzött Budapesten tartó-
zkodni, sajnos el sem bícsúszhattam.

Mint hogy tanári elfoglaltságom
nem nagy (a rendfőnök ír, hogy
tanulmányaimat nyugodtan foly-
tathassam, csak fél órássámmra
kötelezett), bőségesen van időm
a tanulásra és pihenésre.

Hogy mindeddig nem tettem le

a doktorátust, annak egyik olda,
hogy nem akarom a dolgot elha-
markodni és elrontani, a má-
sik pedig, hogy a közbejött po-
litikai események természetesen
engem is eléggé megviselnek, bár
menyire igyekszem is megpu-
godni a világtörténelem folyá-
sában, tudva, hogy diligentibus
Deum omnia cooperantur in bo-
num (Rom 8:28). Ez az aggodás
is irgalom természetesen befolya-
szol az ember munkaképességét is.
Így is decemberben a kartam le-
temni, de viszont majdnem az
egész hónapra szétosztott papírfel-
szentelésem ezt lehetetlenné teszi.
Így tehát januárra marad, és

ha a jó Isten megengedi, meg
is lesz. Az anyagot természetesen
már nagyrészt tudom, elég kel-
lemetlen is az ismétlés, de so-
retnek alaposan elkészültem.

Itt a mi vidékünkön teljes
nyugalom van, csak félünk a
cséhek esetleges betörésétől.

Legközelebb Karácsony körül
fogok Pestre menni, primári-
um elmondására; ha meg tet-
szik engedni, ezen alkalom-
mal közteletemet teszem Miltó-
ságos Unál is.

Kérem Miltó'ságos Urat, hogy
legnagyobb fokú közteletem
nyilvánítását a Miltó'ságos

Asszonyának is átadni szivesked-
jek, a jó Istentől pedig kérv,
hogy Méltóságos Uról tartson tá-
vol minden bajt és kellemet-
lenséget, maradok észinte fi-
ni tiszteléssel és ragaszkodás-
sal költés tanítványa

Kosztka László

Kosztka